

gods« omfatter både total og partiel bortkomst af godset. Befordreren er dog, jfr. *stk. 2*, fri for ansvar, hvis han beviser, at skaden udelukkende skyldes nogen af fire i forslaget opregnede årsager.

Befordreren kan således undgå ansvar, hvis skaden udelukkende skyldes godsets egen beskaffenhed eller fejl i dette, jfr. de specielle bemærkninger til forslagets § 107, *stk. 2*. Endvidere er befordreren ikke ansvarlig, hvis skaden udelukkende skyldes mangelfuld emballering af godset eller krigshandling eller væbnet konflikt. Endelig er befordreren ikke ansvarlig, hvis skaden udelukkende skyldes udøvelse af offentlig myndighed i forbindelse med godsets indførsel, udførsel eller transitering.

Den sidstnævnte situation omfatter tilfælde som f.eks. eftersyn af godset af politi, toldvæsen eller sundhedsmyndigheder eller udstedelse af forbud mod udførsel af visse varer til en anden stat. Det kræves ikke som en yderligere betingelse for befordrerens ansvarsfrihed, at myndigheden ved eftersyn eller andre foranstaltninger har begået fejl eller udvist forsømmelse, eller at et forbud mangler den fornødne hjemmel. Dette kan imidlertid få selvstændig betydning, hvis skadelidte kræver erstatning af myndigheden.

Derimod kan befordreren ikke befri sig fra sit ansvar ved at påberåbe sig et startforbud for luftfartøjet på grund af, at det ikke opfylder foreskrevne sikkerhedsbestemmelser. Det samme er tilfældet, hvis der generelt udstedes forbud mod flyvning med en vis type luftfartøjer, hvis befordreren kan opfylde befordringsaftalen med andet luftfartøj og derved afværge, at – typisk letfordærligt – gods helt eller delvis går til grunde.

Stk. 3 svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i den gældende § 107, *stk. 2*.

Til § 109

(Warszawa art. 19 og Guatemala art. 20 sammenholdt med Montreal 4, art. 20)

Forslaget viderefører den gældende bestemmelse i § 108, jfr. § 109, om befordrerens ansvar for skade, som skyldes forsinkelse af passagerer, rejsegods og gods, således, at der i dette tilfælde fortsat er tale om et præsumptionsansvar. Befordreren er naturligvis også ansvarlig for sine ansatte efter reglen i Danske Lov 3.19.2. Som anført i de specielle bemærkninger til forslagets § 107 omfatter betegnelsen »rejsegods« både indskrevet rejsegods og genstande, passageren selv medtager eller bærer på sig.

Forsinkelse omfatter også sådanne forsinkelser, som skyldes overbooking. Hvis befordreren bevidst foretager overbooking, vil han i almindelighed ikke kunne undgå ansvar for skade på grund af, at passageren ikke kan befordres som aftalt. Hvis passageren tilbydes en alternativ flyafgang uden nogen længere ventetid og derved kan komme frem til sit rejsemål med kun ubetydelig forsinkelse, vil der dog sjældent kunne påvises nogen skade.

Til § 110

(Guatemala art. 21 sammenholdt med Montreal 4, art. 21)

Lovforslagets § 110 omhandler nedsættelse eller bortfald af erstatningen på grund af skadelidtes medvirken til skaden. Forslaget indebærer i forhold til den gældende bestemmelse i § 110 den ændring, at erstatningen i overensstemmelse med Warszawa-konventionen skal nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har medvirket til skaden.

Stk. 1 omhandler nedsættelse eller bortfald af erstatningen ved befordring af passagerer og rejsegods på grund af skadelidtes medvirken til skaden. Bestemmelsen omfatter både passagerens erstatningskrav og erstatningskrav fra tredjemand, f.eks. krav om erstatning for tab af forsørger m.v., og tredjemands krav er i alle tilfælde underkastet identifikation. Dvs., at tredjemands krav nedsættes eller bortfalder i samme omfang, som skadelidte eller afdøde har medvirket til skaden.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der omfatter erstatningskrav i forbindelse med befordring af gods, indebærer, at befordreren over for modtageren kan påberåbe sig også afsenderens medvirken til skaden, ligesom befordreren over for afsenderen kan påberåbe sig også modtagerens medvirken til skaden. I disse tilfælde skal skadelidtes krav altså nedsættes eller bortfalde i samme omfang, som medkontrahtenten har medvirket til skaden.

Bestemmelsen i *stk. 3* indebærer, at der ved bedømmelsen af, i hvor stor udstrækning erstatningen skal nedsættes, eller om den helt skal bortfalde, kun kan tages hensyn til graden af den udviste uagtsomhed. Der kan således ikke tages hensyn til andre omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3. a.

Tilslutning til Warszawa-konventionen vil ikke indebære forpligtelser for Danmark, for så vidt angår indenrigs befordring, hvor mellemlanding uden for riget ikke er aftalt. Da det er fundet ønskeligt, at den generelle lempelsesregel i § 24, *stk.*